

gången mellan Hagby och Edsbergs skogsmarker och därmed också mellan Täby sn, som i äldre tid tillhörde Vallentuna hundare, och Sollentuna hd. Ristningen vetter mot V.

Runstenen finnes icke omnämnd i *Ransakningarna*, och den har därför ej heller blivit avtecknad under Hadorphs resa tillsammans med ritaren J. Leitz i början på 1680-talet. Träsnittet i B 132 är signerat UC, d. v. s. Ulf Christophersson, som anställdes som ritare år 1687. Tydligen har inskriften blivit uppmärksammas först efter Hadorphs resa. Märkligt är, att de vida mera betydande ristningarna U 148 och U 101 utmed samma forntida väg från Hagby till Ed först i mycket sen tid åter ha kommit i dagen. — Peringskiöld anger platsen för U 147 sålunda: »Upland, Soltuna härad, Täby sochn. Ey långt från Rosenberg, uti Hageby Skog uti råskillnan». B 132: »I Hagby skog». Runstenen finnes icke upptagen bland av Dybeck kända och avritade stenar.

Rödaktig, finkornig gnejs med tämligen slät yta. Höjd 1,15 m., bredd vid marken 1,01 m. Ristningen är ojämnt huggen. Delvis är den förstörd genom avflagring och utplånad.

Inskrift:

- **ur**un ... **tr** ... **par** × **litu** × **hakua** × **staina** × - - **ti** -
 5 10 15 20 25 30
 × **inkif** ... - **uk** + **i** - **kuar**
 35 40

[I]orun ... *par letu haggva stæina* [æf]ti[R] Ingi-
 f[ast] ok I[n]gvar.

»Jorun ... de läto hugga stenarna efter Ingefast och Ingvar.»

Till läsningen: Av r. 1 finns endast övre delen av en stav; den står icke vinkelrätt mot slinglinjen, utan liknar mera bst i **k** eller **m**. 2—5 **ur**un äro ofullständigt bevarade men säkra.

Utefter v. sidan är ristningen helt förstörd; här finnas endast spår av 6 **t** och 7 **r**. Av 27 **f** finns endast spår av nedre bst. F. ö. äro, såsom framgår av teckningen, många runor endast fragmentariskt i behåll. — Christophersson: ... **par** × **litu** × **hakua** × **staina** × **iftir** × **inkifa** ... **uk** + **inkuer**. — Brate: - **ur** - + ... **par** × **litu** × **hakua** × **staina** × - - **ti** - × **inkif** ... **uk** + **inkuar**.

Två kvinnor ha sålunda låtit rista stenarna efter Ingefast och Ingvar. Med hjälp av U 101 och U 143 kan inskriften på U 147 med säkerhet rekonstrueras sålunda:

iurun × **auk** × **astripr** × **par** × **litu** × **hakua** × **staina** × **iftir** **inkifast** × **auk** + **inkuar**

»Jorun och Estrid de läto hugga stenarna efter Ingefast och Ingvar.»

Om de här omtalade personerna, som ha tillhört Jarlabankes familj, se ovan U 142.

Tydligen ha en gång funnits två ristade stenar, av vilka den ena tyvärr är förkommen.

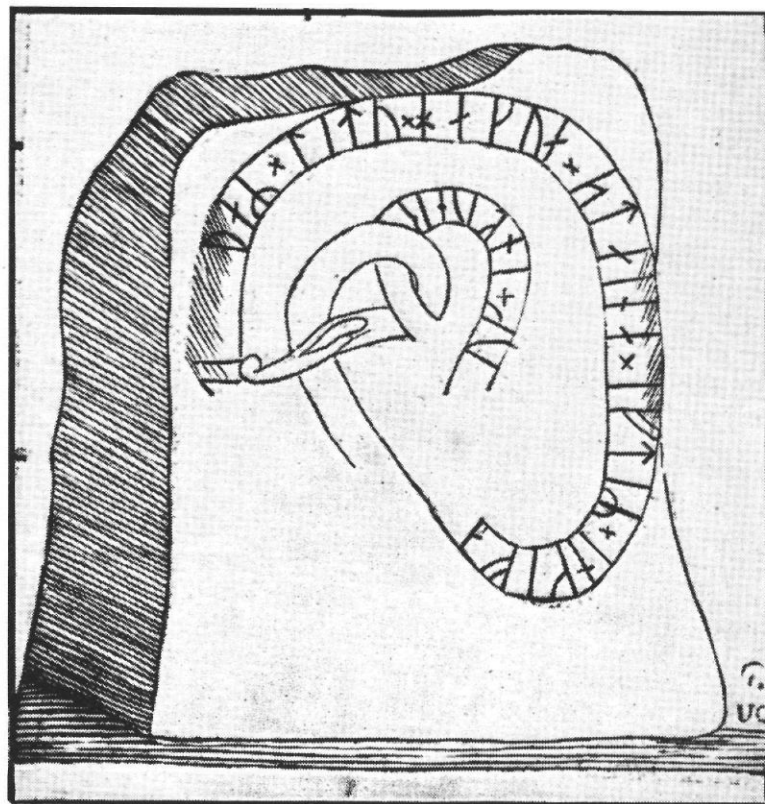

Fig. 138. U 147. Hagby, Sparingsberg, Täby sn.
 Efter B 132.

148. Hagby, Sparingsberg, Täby sn.

Pl. 96

Litteratur: E. Brate, *Anteckningar* 1903 (ATA); S. Lindqvist, *Jarlabankesläktens minnesmärken* (i: *Nordiska arkeologmötet* 1922), s. 124.

Äldre avbildningar: Brate foto 1903 (ATA); S. Lindqvist foto 1921 (ATA).

29—4031. *Upplands runinskrifter*.

Ristningen befinner sig på ett mindre flyttblock i den steniga backsluttningen straxt Ö om torpet Sparingsberg (numera avhyst, men tomtplatsen är tydlig) vid sjön Fjätturens SÖ ända. Lättast når man platsen genom att följa gångstigen från Gripsväll (vid Roslagsvägen) till sjön. Stigen går, när den närmar sig sjön, längs en skogig sluttning på h. sidan; t. v. är en öppen mark, vari en liten bäck rinner ned mot sjön. Omkring 300 m. från sjön finnas rester av en gammal lada, och en grind leder in i skogen. Går man genom grinden upp i backsluttningen, ej vinkelrätt mot vägen utan något snett åt höger, omkring 30 m., finner man det ristade blocket. Den ristade ytan är vänd mot V, sålunda mot vägen.

Röd, grovkornig granit med ovanligt vacker, knottrig yta. Höjd 1,31 m., största bredd 1,56 m. Ristningen är djupt och jämnt huggen och väl bevarad. På h. sidan ha några stycken utmed kanten lossnat och fallit bort, varigenom även ristningen blivit något skadad. Ett par skärvor återfunnos i mullen nedanför stenen.

T. v. om rundjurets huvud och innanför övre korsarmen finnas grunda ristningar, troligen förarbeten.

Inskrift:

× inkifastr × lit × rista × runar þisar × aftir × rahnfrípi × kuinu × sina × auk × - m - nkr × aftir × mupur
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65
 × sina
 70

Ingifastr let rista runar þessar æftir Ragnfríði, kvinnu sina, ok [Hæ]m[i]ngr æftir moður sina.

»Ingefast lät rista dessa runor efter Ragnfrid, sin hustru, och Häming efter sin moder.»

Till läsningen: Efter 22 r finnes intet sk. Av r. 54 finns endast hst:s nedersta del i behåll, likaså av r. 56. Av 55 m finns, på ett löst stycke, även övre delen av hst jämte h. bst; av 57 n nedre delen av hst jämte h. bst; av 58 k större delen av runan. Läsningen **iminkr** (eller **eminkr**) torde därför få anses säker.

Om de i inskriften omnämnda personerna Ingefast, Ragnfrid och Häming se ovan U 142.

149. Hagby, Täby sn.

Litteratur: D 2:22. R. Dybeck, Runa (fol.) 1, s. 13; UFT h. 10 (1882), s. 196; S. Lindqvist, Jarlabankesläktens minnesmärken (i: Nordiska arkeologmötet 1922), s. 130 f.

Avbildning: Dybeck a. a.

»Denne ofvantill afslagne runsten står», skriver Dybeck, »i utmarken mellan Hagby och Sätra (under Edsberg i Sollentuna socken), sydvest från Hagby. Många små rösen finnas i närheten af honom, men det afslagna stycket har icke återfunnits.» Den har senare förgäves eftersökts i de vidsträckta skogsmarkerna mellan Hagby och Sätra av bl. a. S. Lindqvist, E. Wessén (1934) och Sven Jansson (1937). Förmodligen har stenen fallit omkull och blivit överhöljd av mossa och jord, så att den nu är svår att anträffa. Men ingen anledning finns att betvivla, att den ännu är i behåll i samma skick som på Dybecks tid.

Höjd (enligt Dybeck) o. 1,65 m., bredd o. 1,05 m.

Inskrift (enligt Dybeck):

iarlabaki × lit × - . . . tain × at · sialfan · sik · auk · braut rupia
 5 10 15 20 25 30 35 40

Iarlabanki let . . . [s]tæin at sialfan sik ok braut ryðia.

»Jarlabanke lät . . . stenen efter sig själv och rödja väg.»